

عنوان مقاله:

تقدم فرآیندهای شناختی بر زبان، در فلسفه زبان ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 12، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

نرگس زرگر - دانش آموخته دکتری فلسفه

خلاصه مقاله:

در قلمرو بحث «زبان و شناخت» ملاصدرا در خصوص چگونگی کسب علم و حصول شناخت، قائل به یک فرآیند و جریان است، که نفس انسانی در این فرآیند فاعل فعال و خلاق است. زبان یا کلام، اظهار و اعلان باطن متکلم است. قیام کلام به متکلم قیام صدوری است و نه قیام حلولی. فرآیند معرفتی زبان، در یک قوس نزولی، توسط نفس ناطقه انجام می شود. در جهت گسترش نظریه زبانی ملاصدرا، از تحلیل تقریر او نسبت به فرآیند زبان غیر دینی انسان به دست می آید: اگر چه او قائل است به این که شناخت پیش از زبان اتفاق می افتد، اما معنای آن چنین نیست که این شناخت چارچوب و ساختاری معین و ثابت باشد که به متکلم از پیش تزریق و القاء شود، یا این که زبان فرآیندی درونی با قطع نظر از جهان خارج و اجتماع بشری باشد. افزون بر این، تفسیر صدرالمتهین از ادراک عقلی به گونه ای نیست که عقل به عنوان پدیده ای متعالی حاکم بر زبان تلقی شود، و این که انسان را منفعل تصور نماید.

کلمات کلیدی:

کلام، اظهار باطن، قیام صدوری، نفس متکلم، نفس ناطقه، فرآیند زبان، متکلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749088>

